

Det finnes etter min mening få interessante CD-spillere i prisklassen rundt syv tusen kroner. I denne prisklassen får du gjerne «luksus»-versjoner av rimeligere spillere, men uten de helt store lydforbedringene. Men det finnes unntak!

FLØTE I KAFFEN?

Den franske produsenten Micromega er et hederlig unntak som gir god lyd i mellomprisklassen, men den mangler litt «kropp» for å kunne fungere perfekt sammen med Doxa SE og Patos. Hadde vi valgt Electrocompaniets forsterker til denne månedens anlegg, ville kombinasjonen ha vært meget interessant!

Skal man ha et skikkelig drivverk med innebygd DA-konverter, må man gjerne over 10.000 kroner. Håvard fant modeller fra Thule, Sony og Tandberg spesielt bra i sin store sammenligningstest som ble avsluttet i forrige nummer av *Lyd & Bilde*.

Men norske Tandberg har også en modell nettopp i vår prisklasse som jeg husker som svært bra i forhold til prisen, og til og med med egenskaper som i hvert fall teoretisk vil kunne være en god «match» til resten av anlegget. Det jeg husker mest fra min egen test av Tandbergs rimeligste CD-spiller, er det solide fundamentet og den forbausende roen i mellomtone og diskant som utvilsomt skyldes et glimrende drivverk.

At CD-spilleren er litt avrundet og snill i toppen, er vi ikke bekymret for, da både Patos'en og Doxa SE har fullt trøkk i dette området.

Anlegget er nå så bra, at man utmerket godt kan bruke langt mer enn 7.000 kroner på den avgjørende viktige signalkilden. Hadde jeg valgt fritt, ville den integrerte Sonic Frontier til snaue førti tusen kroner vært en lydmessig perfekt match - og du ville få tilbake lyd for hver krone!

Jeg er usikker på om moralen av dette er at utenlandsk utstyr er for dyrt i forhold til norske produkter, eller om det nok en gang «beviser» at signalkilden er det viktigste i hele kjeden. Som Ivor Tiefenbrun i Linn i sin tid formulerte det: Garbage in, garbage out! (Skitt inn, er skitt ut!).

Lyden av Tandberg

Etter å ha drømt oss bort et øyeblikk, er tiden kommet for å teste kombinasjonen av Tandberg, Doxa og Patos. Kommer vi virkelig til å elske nettopp denne heilnorske lydkombinasjonen?

Som forventet hadde ikke Tandberg-ent helt den oppløsningen som vår kostbare referansespiller hadde. Men som forventet roet den lydbildet ned, riktignok litt på bekostning av de før så raske «småtransientene» som nå ble litt mer avrundet i kantene. Det blir som å helle fløte i kaffen: Noen orker ikke det sure skvippet uten, andre mener det er helligbrøde å ødelegge den fine aromaen i perfekt brente kaffebønner fra Brasil. Likevel må jeg si at kombinasjonen av Patos, Doxa og Tandberg lød harmonisk og uanstrengt med en homogen og nøytral klangbalanse.

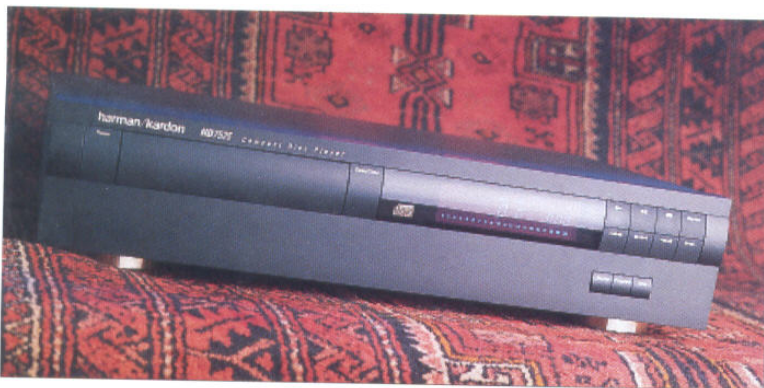
Heller ikke den spektakulære holografien var nevneverdig ødelagt av den rimelige DA-konverteren som er bygget inn i det flotte drivverket til Tandberg. Om forsterkeren fra Tandberg ikke var noen froskeprins, så er CD-spilleren nesten eventyrlig bra til prisen - og resten av utstyret.

Pris: Ca. kr. 7.000
Forhandler: Akers Mic
Pris/kvalitet: M

Harman Kardon
HK 2575:

FJORÅRETS MODELL

Denne CD-spilleren var «vinner» i den store CD-testen som *Lyd & Bilde* hadde for ett år siden (mai 1994), og den har vært lengst på markedet av de CD-spillere som er med i vår test denne gangen. Kan dette si oss noe om utviklingen av CD-mediet?

Harman Kardon er et slags industrielt «entusiast»-merke, hvor produsenten helt klart har både vilje og evne til å lytte, og hvor lyd-kvaliteten tradisjonelt kommer i første rekke. *Lyd & Bilde* fremhevet da også lyden som stor, åpen, dynamisk og med en glatt og oppløst mellomtone i fjorårets test.

Mens dagens spillere stort sett benytter forskjellige former for 1-bit løsninger, har HK-spilleren den mer tradisjonelle og av mange entusiaster foretrukne 18-bit konverteren fra Burr-Brown. Spilleren har ikke hodetelefonuttak, men kan skilte med uttak for separat DA-konverter. Analogdelen er ganske forseggjort uten bruk av IC'er. Med andre ord er dette et entusiast-

produkt laget av dyktige og engasjerte ingeniører, og satt sammen av noen av de beste komponenter og kretsløsninger som var tilgjengelig da den ble konstruert for et par år siden...

Lytting

Førsteintrykket av denne «gamle» konstruksjonen er at den er forbausende «snørrete» i lydgjengivelsen, uten den glatthet og oppløsning av mikrodetaljer som noen av de andre spillerne i testen kan oppvise. Samtidig må jeg medgi at tonbalansen er ganske behagelig, selv om den ikke helt har den tyngden i bassen som til og med noen av de rimeligere spillerne i denne testen kan oppvise. Da HK 7525 kom på markedet, ble det gjort et stort poeng av en spesiell krets som ble kalt RLS som skulle glatte ut digitalsystemets ruhet i lyd-karakteristikken. Nettopp en viss kornethet eller mangel på glatthet i lyden er imidlertid en av mine ankepunkter mot gjengivelsen fra denne spilleren. Derimot er den bedre enn forventet i mellombassen - dette var et punkt jeg i en tidligere test klaget over, sammenlignet med en Micromega Stage 1. Diskanten er snill og behagelig uten å miste distinkthet og

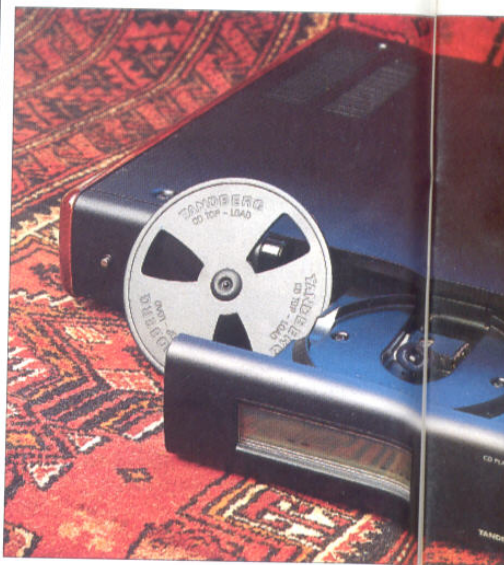
Fortsatter side 54 ▶

JA, VI

Førsteintrykket av denne maskinen fra Tandbergs nye 4000-serie, formelig oser av kvalitet. Den er tung og lekker med et egenutviklet avspilningssystem - et pionerprosjekt som det går frasagn om i audiofile kretser. Da *Lyd & Bilde* i nr. 8/94 testet en tidlig prøvemodellen av denne, hadde vi visse innsigelser mot lyd-kvaliteten.

Har dette endret seg nå?

Flere High-End produsenter i USA har da også etter sigende vært i kontakt med Tandberg for å få kjøpt denne særegne konstruksjonen. Vi har to ganger tidligere testet denne basiskonstruksjonen, først i den gamle 3000-serien, og senere i et større oppslag hvor vi presenterte hele den nye 4000 serien, inkludert forforsterker og kraftforsterker. Men selv om også elektronikken er laget etter alle kunstens regler med kun diskrete komponenter, hadde vi visse reservasjoner den gangen, spesielt når det gjelder 4000-maskinen. Senere er vi blitt fortalt at et litt

I ELSKER...

for varmt loddebad, hadde forandret noe på komponentverdiene på de første testmodellene, slik at disse var ustabile, noe som skapte en litt hard og spiss lyd.

Det var derfor med atskillig skepsis, men også spent forventning, at vi benyttet den medfølgende og obligatoriske CD-strammeren og spente fast vår faste testplate på dette norske forsøket på å strekke seg etter stjernene....

Lytting

Mens klangbalansen i den første prøve-modellen var litt tynn og flisete, opplevde vi nå det helt motsatte. Det var umiddelbart helt klart at bassen var noe av det dypeste vi har hørt, samtidig som den var usedvanlig fast, glatt og stram. Ren utklassing av alt annet enn vår Forsell-referanse så langt! Selv den glimrende Linn-spillere ble litt pløsete i forhold! Men samtidig var klangbalansen såpass mørk at vi måtte spille en stund før vi helt hadde vennet oss til det og kunne begynne å juble over den totale lyd-karakteristikken. For visstnok var klangbalansen uvanlig mørk, men dette gikk ikke på noen måte utover detaljer, romfølelse og alt det andre som vi forventer av en topp CD-spiller. Jeg velger å tro at denne mørke balansen hovedsakelig skyldes usedvanlig lite klirr - resonanser og andre forvrengningsfenomener. Men selvsagt

kunne det også dreie som om en forførrisk kamuflasjeteknikk som ikke rettet alle lyskasterne på den vanskelige nedre mellomtone!

Men faktum er at Tandbergen lå tett opptil en *perfekt* justert platespiller i toppklasse! Mørkt, mykt og deilig og med god oversikt uten å holde tilbake mikrodetaljene. Og dette var til og med «folkemodellen» av de to CVD'er som Tandberg har sendt ut på verdensmarkedet for igjen å yppe seg mot de aller beste.

Det var som om vi hørte «Ja, vi elsker» og Bjørge Lillelien da vi slo engelskmennene første gang i fotball!

Dette er en virkelig High-End spiller som i Norge må sies å være utrolig rimelig!

Uten blygsel

Selv om om klangbalansen fortjener godord som «ro og orden», var jeg litt usikker på om dynamikken og frigjøringen i transientbearbeidingen var helt på høyde med de aller beste (Forsell/Dynamic Precision) - selv om Tandbergen avleverte musikken med en fenomenal kropp og tyngde.

Men testplaten kanskje vanskeligste kutt, et Requiem av Durufle med stort kor, orkester og orgel med et utrolig crescendo, ble avspilt med en helt overbevisende ro og tyngde uten antydning av oppløsing selv på de aller kraftigste passasjer. Det var samtidig både tørt og stramt og med krispe detaljer som krydret det voldsomme og tunge lydbildet med imponerende mikrodetaljer. Ingen særlig grunn til å bekymre seg over dynamikken der, nei. Og romopløsningen var likeledes helt glimrende. Bare Forsellspilleren ga marginalt større romopplevelse av det store kirkerommet.

Også lettere nattklubbmusikk ble formidlet helt uten blygsel og med stor entusiasme av denne norske CD-spillere. Her sto vi ikke tafatt med nisselua i handa, nei. Xylofonen sto som en påle fra en nattsvart bakgrunn, og også trommekanter og andre avslørende transient-attakk låt nifst naturtro. Det samme med applaus og messinggras. Også stemmer fremsto med virkelig kropp, ikke bare syngende hoder.

Når jeg likevel er litt skeptisk på om transienter og dynamisk kontrast var like bra som med de aller beste - inkludert de påfølgende spillere - er det rett

og slett fordi jeg leter etter mulige feil med lys og lykte for at det ikke skal virke som jeg har gått fullstendig av hengslene.

Det er et vanlig psykoakustisk fenomen at et litt lysere klangbilde med litt uregelmessigheter i mellomtonen vil gi inntrykk av å være litt friskere i frasparket enn tilfellet er. Motsatt vil altså en litt sonor klangbalanse virke flattere i dynamikken.

I forhold til prisen er fornemmelsen av manglende kontrast helt betydningsløs, og dukker kun opp som et marginalt spørsmål først i langt dyrere prisklasser, der Tandberg jo har en dyrere modell med mer avansert elektronikk som kanskje kan gi enda bedre resultater... selv om jeg er i villrede om hva *det* i tilfelle skulle bestå av!

Jeg håper at jeg blir tilgitt hvis det viser seg å være negative ting ved denne spilleren som jeg har unngått i begeistringens rus. Men det er faktisk en av de bedre CD-spillere jeg har hørt, uansett pris. Med tanke på utsalgsprisen på 6.000 kroner, er den simpelthen utrolig bra!

Konklusjon

De første modellene av denne spilleren ble av en eller annen grunn levert uten utgang for ekstra DA-konverter. For de fleste er riktignok dette uten praktisk betydning, særlig med tanke på det glimrende resultatet med den DA-konverteren som er benyttet. Men med den galopperende utviklingen CD-mediet er i, vil jeg tro at selv de aller mest kritiske kan tyne enda litt mer ut av denne glimrende spilleren ved anskaffelse av en enda sprekere DA-konverter. Med digital utgang som nå leveres med de seneste spillerne, kan jeg med beste samvittighet anbefale ALLE seriøse HiFi-entusiaster å vurdere denne relativt rimelige High-End spilleren, dette nesten uansett aspirasjoner om «den perfekte lyd» og nesten uansett hva man er villig til å betale.

Gratulerer, Tandberg!

Tandberg 4035:
Pris: Kr. 5.990,-
Leverandør: Akers Mic HiFi
Lyd: M
Lyd/pris: M+

